

et confirmavit deficientes sustinere: et
destinavit illis sortem veritatis. Con-
vertite ad dominum et relinque peccata
tua: precare ante faciem domini: et mi-
nime offendicula. Convertite ad dominum
et auertere ab iniusticia tua et nimis
odito execrationem: et cognosce iustitiam
et iudicia dei: et ita in sorte propitius
et orationis altissimi dei. In partes va-
de seculi sancti: cum vivis et danabz
confessione deo. Non demeritis i erro-
re impiorum: ante mortem confite. A mor-
tuo quasi nichil preter confessionem. Confite-
beris vivis: vivis et sanis confiteberis
et laudabis deum: et gloriaberis in
misericordiis eius. Quia magna mise-
ricordia domini: et propitius illius
conversantibus ad se. Nec enim omnia pos-
sunt esse in hominibus: quoniam non est
immortalis filius hominis: et i vani-
tate malicie placuerunt. Quid lucidius
sole? Et hic deficit. Aut quid nequius re-
cogitavit caro et sanguis? Et hoc argu-
etur. Virtute altitudinis celi ipse con-
spicit: et omnes homines ita et cetera. **XXV**
Qui vivit in eternum creavit omnia
simul. Deus solus iustificabit:
et manet invidus regni eterni. Quis
sufficit enarrare opera illius? Quis enim
investigabit magnalia eius? Virtute
aut magnitudinis eius quod enuncia-
bit? Aut quis adducit enarrare miseri-
cordiam eius? Non est numerare neque ad-
dere: nec est invenire magnalia dei. Cum
consummaverit homo tunc incipiet: et
cum quieverit operabitur. Quid est homo
et quod est gratia illi? et quod est bonum aut
quid nequam illi? Numerus dierum homi-
num ut multum centum anni: sicut gutte a-
que maris deputati sunt: et sicut calcu-
lus arenae. Sic egrediuntur anni diebus eius. Pro-
pter hoc patiens est deus i illis: et effudit

super illos misericordiam suam. Vidit
presumptionem cordis eorum quoniam mala
et cognovit subversionem illorum quoniam
nequa est. Ideo adimplevit propiti-
ationem suam in illis: et ostendit illis
viam equitatis. Misericordia hominis
dura primum suum: misericordia autem dei super
omnem carnem. Qui misericordiam habet
docet et erudit: sicut pastor gregem suum. Mi-
serator recipiens doctrinam misericordi-
nis: et qui festinant in iudicio eius. Fi-
lii i bonis non des querelam: et i omni-
dato non des iustitiam verbi mali. Non
ne ardorem refrigerabit ros? Sic et
verbum melius quam datus. Nonne erit
verbum super datum bonum? Sed verum
cum homine iustificato. Sicut autem
improprabit: et datus indisciplinatus
rabescere facit oculos. Ante iudicium
para iustitiam tibi: et antequam loquaris
disce. Ante linguam adhibe medianam
et ante iudicium interroga tripsum: et i
conspectu dei iuvenies propitiationem. An-
te linguam humilia te: et in tempore
infirmitatis ostende correctionem tu-
am. Non impediaris orare semper:
ne veteris usque ad mortem iustificari:
quoniam merces dei manet eternum.
Ante orationem para animam tuam:
et noli esse quasi homo qui temptat
deum. Memento ire in die consummatio-
nis: et tempus recitationis i correctione
facies. Memento pauperis in te
abundantem: et necessitate pauperis
in die divitiarum. A mane usque ad vel-
peram immutabitur tempus: et hec omnia
citata in oculis dei. Homo sapiens in
omnibus metuit: et in diebus delictorum at-
tender ab inertia. Omnis autem agnos-
cit sapientiam: et invenienti eam dabit
confessionem. Sentari in verbis: et ipsi sa-
pienter egerunt: et intellexerunt veritatem

et iustitiam: et imploraverunt propitiam et iu-
dicia: post concupiscentias tuas non eas:
et a voluntate tua auertere. Si prestes
aure tue concupiscentias eius: faciet te in
gaudium inimicis tuis. Ne oblecteris i
urbis: nec in modis. Assidua enim est
commisio eorum. Ne fueris mediocrius in
commotione te fenore: et non est tibi nichil i
seculo. Eius enim invidus vite tue. **XXVI**
Oportet ebriosus non locupletari
bitur: et quod spectat modica palati
decidet. Vinum et mulieres apostatate
faciunt sapientes: et arguent sentatos:
et quod se iungit fornicariis erit nequam.
Putredo et venere hereditabunt illum:
et regnetur in exemplum maius: et tolle-
tur de numero animarum. Qui credit
certo levis corde est: et minorabitur: et
qui delinquit in animam suam insu-
per habebitur. Qui gaudet ad iniqui-
tatem de notabitur: et qui odit correptionem
minuetur vita: et quod odit loqua-
ritatem percutit malitiam. Qui peccat
in animam suam non penitebit: et qui i-
cundatur in malitia de notabitur. Ne
iteris verbum durum et nequam: et non mino-
raberis: amico et inimico noli narra-
re sensum tuum: et si est tibi delictum noli
denudare. Audiet enim te et custodiet
te: et quasi defendens peccatum odiet te:
et sic aderit tibi semper. Audisti verbum
adversus proximum tuum: commorietur in
te: idem quoniam non te diruper. A fa-
cie ubi paritur fati: tanquam genuit par-
tus infans. Sagitta infra fenori ca-
nis: sic verbum in corde stulti. Corripe a-
micum: ne forte non intellexerit et dicat
non feci: aut si fecerit: ne iterum addat fa-
cere. Corripe proximum ne forte non dixe-
rit: et si dixerit ne forte iterum. Corripe
amicum: sepe enim fit commissio: et non
omni obsequio credas. Est qui labitur lingua

sua: sed non re animo. Quis est enim
qui non delinquit in lingua sua?
Corripe amicum antequam comminueris: et
da locum timori altissimi: quia omnis sa-
piencia timor dei. Et in illa timere de-
um: et in omni sapientia dispositio le-
gis. Et non est sapientia nequitie dis-
ciplina: et non est cogitatus peccato-
rum prudentia. Est prudentia nequitia
et in ipsa execratio: et est insipiens qui
minuitur sapientia. Melior est homo
qui minuitur sapientia: et debiles sen-
su in timore dei: quam qui abundat sen-
su et transgreditur legem altissimi. Est so-
lertia certa et ipsa iniqua: et est qui emit-
tit verbum certum enarrans veritatem.
Est qui nequitie humiliat se et interi-
ora eius plena sunt dolo: et est iustus
qui se nimium submittit a multa humi-
litate: et est iustus qui indinat faciem
suam et fugit non videre se quod ignora-
tum est. Et si ab imbecillitate virum
veretur peccare: si inveniret tempus ma-
le facienda male faciet. Et visu cognos-
citur vir: et ab occultu faciei cognosci-
tur sensus. Amicus corporis: et vilis
denui: et ingressus hominis: enunciat de illo.
Est correctio medorum i ira commensurata:
et est iudicium quod non phantus esse bonum:
et est tacere et ipse est prudens. **XXVII**
Quam bonum est arguere quam irasci
et contentum i oratione non phi-
bere. Concupiscentia spadois deurgina-
vit iuventutem: sic qui facit per vim iudici-
um iniquum. Quam bonum est correptionem
manifestare penitentiam: sic enim effugi-
es voluntarium peccatum. Est tacere qui
invenitur sapiens: et est odibilis qui
proterax est ad loquendum. Est autem ta-
rens et non habens sensum loquere: et est ta-
rens sciens tempus apri repositi. Homo
sapiens tacebit usque ad tempus: